

Nettoafregning 1981 (pct. af udskrivningsgrundlag 1981)	Antal
0,00 pct.	246
0,01 pct.	19
0,02 pct.	4
0,03 pct.	2
0,04 pct.	—
0,05 pct.	2
0,06 pct. og derover.....	2
I alt.....	275

De to kommuner, hvor nettoafregningen af indkomstskatten med andre kommuner er 0,06 og derover, er Hundested og Thyholm kommuner, der netto har modtaget beløb svarende til henholdsvis 0,34 og 0,07 pct. af udskrivningsgrundlaget.

Det fremgår heraf, at der ved afregningen med andre kommuner af indkomstskatter både relativt og i absolutte tal er tale om flytning af meget små nettobeløb for den enkelte kommune.

Efter den foreslåede nye regel (stk. 1 i den foreslåede nye affattelse af § 3) er det alene statsskattedirektoratet, der skal foretage fordeling af kommuneskattebeløb mellem flere kommuner. Dermed bortfalder den manuelle fordeling, som kommunerne hidtil har foretaget. Statsskattedirektoratet kan efter det foreslåede nye § 3, stk. 4, unklade fordeling, hvis det af administrative grunde findes uhensigtsmæssigt at foretage den. På grundlag heraf vil statsskattedirektoratet kunne unklade at foretage fordeling af de – relativt få og beskedne – skattebeløb, som af rent tekniske grunde ikke kan fordeles maskinelt, og som efter de gældende regler tilstilles skattekommunen udelt med markering for manuel fordeling. Disse beløb vil i stedet tilfalde skattekommunen fuldt ud.

De gældende bestemmelser i lovens § 4, 1.–3. pkt., giver kommuner, der finder, at den foretagne fordeling ikke stemmer overens med bestemmelserne i lovens § 3, mulighed for efter indsigelse at få ændret fordelingen. Ligesom reglerne om manuel fordeling af indkomstskatten var sådanne bestemmelser især nødvendige i forbindelse med fordelingen af »landliggerskatten«, der imidlertid som nævnt nu er ophævet. Hertil kommer, at kommunerne efter den foreslåede regel ikke længere på nogen måde skal medvirke ved skattens fordeling, samt at der efter forslaget under alle omstændigheder i nogle tilfælde – af tekniske grunde – vil blive gjort undtagelse fra den almindelige fordelingsregel. På denne baggrund anses det for mest hen-

sigtsmæssigt at gennemføre den administrative forenkling fuldt ud ved at ophæve bestemmelserne om efterfølgende indsigelse i lovens § 4, 1.–3. pkt., jfr. lovforslagets § 1, nr. 3.

I de gældende fordelingsregler indgår der en særlig bestemmelse – § 3a – vedrørende de tilfælde, hvor det er Københavns eller Frederiksberg kommune, der skal afgive en andel af et skattebeløb. Ifølge bestemmelsen skal der i disse tilfælde kun afgives 70 pct. af andelen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at den kommunale indkomstskat i Københavns og Frederiksberg kommuner også skal dække de udgifter, der ellers varetages af amtskommunerne. Da den amtskommunale indkomstskat ikke er genstand for fordeling, er en del – 30 pct. – af den kommunale indkomstskat i Københavns og Frederiksberg kommuner tilsvarende holdt uden for den kommunale indkomstskattelovs fordelingsregler.

I indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 461 af 19. september 1983 om bl.a. opgørelse af beskatingsgrundlag i forbindelse med de kommunale udlignings- og tilskudsordninger er den kommunale og amtskommunale andel af Københavns og Frederiksberg kommuners nettodrifts- og anlægsudgifter fastsat til henholdsvis 60 og 40 pct.

På linie hermed foreslås den del af den kommunale indkomstskat i Københavns og Frederiksberg kommuner, der skal være omfattet af skattedelingsreglerne, fastsat til 60 pct.

Rent redaktionelt er reglen indarbejdet som et nyt 3. pkt. i den foreslåede § 3, stk. 2, og den gældende § 3a er som følge heraf foreslået ophævet.

Til nr. 4–6

Kildeskattelovens § 2 indeholder regler om en begrænset skattepligt for visse personer – det drejer sig især om personer, der har bopæl i udlandet. Skattepligten omfatter forskellige former for indtægter, der er opregnet i bestemmelsen. Det gælder f.eks. indtægter for udenlandske personer som følge af, at de pågældende driver erhvervsvirksomhed eller ejer fast ejendom her i landet eller nyder indtægter af et her i landet oprettet familiefideikommis.

De begrænset skattepligtige efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, litra a), b), d) og e), er ikke omfattet af de almindelige regler om kommunal indkomstskat i afsnit II i den kommunale indkomstskattelov. I stedet bestemmes det i lovens § 9, at de pågældende er pligtige at svare kommunal indkomstskat af samme indkomst, hvoraf der svares indkomstskat til staten. Skatten svares med 20 pct., uanset hvilken kommune den tilfalder.